

Sygnatura akt I C 433/23

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Dagmara Kos

Protokolant: Elżbieta Michalak

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2024 roku w Sieradzu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko T. Ś.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 433/23

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 15 czerwca 2023 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego T. Ś. kwoty 101.315,55 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 1.267,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

(pozew- k.9-11)

W dniu 27 czerwca 2023 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty, którym uwzględnił żądanie powoda.

(nakaz zapłaty- k.11v)

Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2021 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty z dnia 27 czerwca 2023 r. umorzył postępowanie w całości.

(sprzeciw- k.14, postanowienie- k.16)

W dniu 1 września 2023 r. powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł do Sądu Okręgowego w Sieradzu pozew, w którym wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego T. Ś. kwoty 101.315,55 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym a także zwrotu kosztów procesu w tym kosztów elektronicznego postępowania upominawczego oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

(pozew- k.3-6)

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty zarządzeniem z dnia 6 września 2023 r. sprawa została skierowana do rozpoznania w postępowaniu zwyczajnym.

(zarządzenie z dnia 6 września 2023 r.- k.51)

Na rozprawie w dniu 9 lutego 2023 r. nikt się nie stawił.

(protokół rozprawy z dnia 9 lutego 2023 r. na płycie CD 00:00:21 – 00:00:57- koperta k.66)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 marca 2023 r. powód wystosował do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty zadłużenia z umowy pożyczki/kredytu konsolidacyjnego nr (...) w kwocie 2.650,50 zł w terminie 14 dni od jego doręczenia i poinformował go, iż w tym samym terminie może on złożyć wniosek o restrukturyzację zadłużenia. Pismo to zostało doręczone pozwanemu w dniu 16 marca 2023 r.

(kserokopia ostatecznego wezwania do zapłaty- k.23-24, wydruk śledzenia przesyłki- k.25)

W dniu 30 maja 2023 r. powód wystosował do pozwanego przesądowe wezwanie do zapłaty, w którym wezwał go do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 100.301,15 zł stanowiącej wymagalne zadłużenie pozwanego z umowy pożyczki/kredytu konsolidacyjnego nr (...) z dnia 29 marca 2021 r. Pismo to zostało doręczone pozwanemu w dniu 16 czerwca 2023 r.

(kserokopia przesądowego wezwania do zapłaty- k.26, wydruk śledzenia przesyłki- k.27)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, których treści strony nie kwestionowały.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął zwrotne poświadczenie przez pozwanego w dniu 26 kwietnia 2023 r. odbioru pisma, gdyż nie jest wiadomo, jakie pismo w tym dniu zostało mu doręczone a zatem dowód ten nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia. Sąd pominął też złożony przez powoda wydruk zatytułowany „Szczegółowa historia rachunku do spłaty limitu od uruchomienia do dnia przed wniesieniem pozwu”, gdyż nie jest wiadomo ani kto wydruk ten sporządził ani czego on dotyczy a zatem jest on nieprzydatny dla ustaleń stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Jak wynika z treści pozwu powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się w przedmiotowej sprawie zasądzenia na jego rzecz od pozwanego T. Ś. należności wynikającej z umowy kredytu.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 2488) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych

w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił swojego roszczenia a jego twierdzenia o okolicznościach faktycznych przytoczone w pozwie budziły uzasadnione wątpliwości.

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktów prawotwórczych, spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne. Zgodnie

z art. 232 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powód powołując się na umowę kredytu, jaką miał z nim zawrzeć pozwany, nie złożył dokumentu tej umowy i nie wykazał tym samym na jakich warunkach umowa ta była zawarta przez strony i w jakich przypadkach mogła być ona wypowiedziana pozwanemu. Powód nie wykazał jednocześnie w żaden sposób, by faktycznie doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu. Ponadto powód nie udowodnił też w żaden sposób wysokości swojego roszczenia.

Ponieważ zatem powód nie przedłożył dowodów na poparcie swoich twierdzeń, Sąd powództwo oddalił.

Z uwagi na to, że pozwany nie wdał się w spór co do istoty sprawy i nie zajął w niej żadnego stanowiska, zgodnie z art. 339 § 1 kpc o żądaniu pozwu Sąd rozstrzygnął wyrokiem zaocznym.